

Златица, а Каталаю отъ Араба-Конакъ къмъ Мирково, т. е. по на западъ отъ Златица. Кавалерията Гурко испроводилъ по-на югъ и я назначилъ да гледа щото да отрѣже пътя на Сюлеймановата армия.

Златица и Мирково били завзети на 21 декем., а Петричево на 22 дек. Бойтъ при Златица е ималъ тѣзи лошави сетнини, че извадилъ изъ строя трима генерали отъ 3 гвард. пѣхотна дивизия: именно началника ѝ Каталая, Философова и Мирковича. Първий билъ убитъ, вторий умрѣлъ отъ ранитъ си. За да се прѣсѣче пътя по който Сюлеймановата армия се готвяла да отстъпи, испроводени били кавалерийски отреди къмъ Ихтиманъ и Самоковъ.

Подиръ осемдневенъ уморителенъ трудъ, Гурко виждалъ невъзможно да прѣдприеме новъ форсированъ походъ до Пловдивъ, тозъ часъ. Той виждалъ необходимостъ да даде на войскитъ си да си отдѣхнатъ; а до това врѣме той рѣшилъ да завземе София, пунктъ, на който той отдавалъ повече историческо и политическо значение. Това било сполучено безъ голѣми мъчности на 23 декемврий.

Както поменяхми, войската на Гурка имаше работа съ извѣстния по своята буйностъ Сюлеймана, назначенъ отъ Портата началникъ надъ софийската турска войска, на слѣдъ когото се испроводи войска да го гони. Сюлейманъ бѣше взелъ отчасти участие въ боя при Ташкесенъ. Когато София бѣше взета, Сюлейманъ отстъпилъ по двѣ посоки: часть отъ войската си, подъ началството на Фауда, той испроводилъ къмъ Татаръ-Пазарджикъ, прѣдъ укрѣпенитъ позиции Ихтиманъ и Самоковъ, а съ другата часть самъ тръгналъ направо по длѣжъ на Балкана къмъ Пловдивъ. Тукъ трѣбвало да се съединятъ и двѣтъ части на неговата войска.

Прѣслѣдванъето на отстъпвающитъ турци се продължавало. Единъ отредъ подъ началството на генерала